

til vort Universitet og, saa vidt jeg forstaaer, en fremragende begavet ung Mand, der har sagt, at hvis vi nu tog en Beslutning om at træffe en endelig Afgørelse paa Grundlag af den nuværende Guldværdi for Kronen, saa vilde Landets finansielle Ledelse blive til Latter. Jeg har tilladt mig at læse denne Kritik fra en Mand, hvis Anseelse paa dette Omraade staar meget højt, og jeg tør spørge, om den Omstændighed, at Rigsdagen nu endelig vilde kræve, at Landets Valutapolitik blev i Overensstemmelse med en Villiesbeslutning og blev ledet saaledes, som Landet maatte beslutte sig til at føre den — om det skulde være noget, der latterliggjorde. Det vilde være for første Gang at bringe Valutaen ind under den nationale Valutaledelses Kontrol.

Man har talt om, at den Bevægelse, som fandt Sted her hjemme, fandt ganske parallelt Sted i Norge. Men det er ikke rigtigt. En lignende Bevægelse opad fandt Sted i den norske Valuta som i den danske. Der er et vist Grænsfællesskab mellem mange Valutaer, Belgien og Frankrig har haft Fællesskab, og vi har haft Fællesskab med den norske Valuta. Men den norske Valuta har paa et bestemt Tidspunkt skilt sig fra Bevægelsen i den danske Valuta. Da nemlig den danske og norske Valuta var steget omtrent i samme Grad, og man derefter omtrent i samme Grad i de to Lande forstod Vanskelighederne ved den stærke Valutastigning, saa slog den norske Regering og den norske Nationalbank bak, saa sagde den norske Finansminister: Det er en Misforstaaelse, som er ved at brede sig i Verden, at den norske Stat har taget en Beslutning om at indføre Guldpariteten, og den norske Nationalbank udsendte et Communiqué, hvori den fremstillede, at den Stigning, som var hidført, var langt over den naturlige Forbedring, den, som skyldtes indre Kræfter i Landet, Stigningen var stimuleret kunstigt udefra. Dette medførte, at medens vi i Januar 1925 havde 9 Ø. højere Guldværdi end den norske Krone, hvilket svarede til, hvad vi i længere Tid havde haft over den norske Krone, var vi i Oktober 16 Ø. over. Den norske Nationalbank har forstaaet, hvad den danske Nationalbank ikke har, at standse Stigningen paa et for Norge gunstigt Grundlag. Det svarer til, om den danske Nationalbank havde formaaget at standse Kronen ved 83 eller saa.

Til at fremme denne uheldige hurtige Bevægelse opad, som alle beklager, og som sidst i Dag det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har beklaget, har efter min Opfattelse

i høj Grad medvirket den stadig gentagne Proklamation af, at vi skulde op i Pari, thi jo flere indflydelsesrige Kræfter der forkyndte dette Maal, des mere maatte de spekulative Kræfter, der virkede, føle sig betryggede med Hensyn til, at de uden Risiko kunde stimulere denne Bevægelse opad, som man nu fra deres Side, der proklamerede Pari, stadig og med Rette beklager. Fra vor Side tør jeg sige, at jeg har aldrig deltaget i disse Proklamationer. Jeg har ved en hvilken som helst Lejlighed, hvor jeg har udtalt mig om dette Spørgsmaal her i Rigsdagen, fastholdt, at det Program, den danske Rigsdag havde taget, var at standse Bevægelsen nedad og fremme en svag Bevægelse opad, indtil det Øjeblik kom, da vi kunde overse alle Forhold og derefter tage vor Beslutning og gennemføre den. (*Christmas Møller: Dr. Brandes i „Politiken“!*). Det er fuldkommen rigtigt. Jeg taler om, hvad jeg har sagt paa mit Partis Vegne her i Folketinget. (*Christmas Møller: Det ærede Medlem talte om „vor Side“!*).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Rode: Jeg har ikke talt om det konservative Parti i denne Forbindelse, jeg har talt om os. Saaledes er det da kommet til, at vi ved Efteraarets Overgang til Vinter staar midt i den typiske Valutakrise og det meget alvorligere, end Rigsdagen paa nogen Maade, ved nogen Beslutning, den har taget, har ønsket at fremkalde den. Den typiske, den karakteristiske Valutakrise er den, hvor Prisniveauet paa alle de forskellige Felter, hvor det kommer til Udtryk, ikke er i Overensstemmelse, hvor Produktionspriser og Salgspriser hviler paa et forskelligt Grundlag, hvor Omkostninger, Lønninger og alt saadant er i Uoverensstemmelse med Udbyttet. Produktionen er foregaaet paa en højere Pris, end den nu maa sælges til. Det gælder særlig Landbrugets. Anden Produktion standser, idet man forventer at kunne genoptage den paa et gunstigere Tidspunkt, naar den automatiske Lønnedsættelse den 1. Februar indtræder. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, at ikke alt vil være i Orden heller paa den Dag, fordi Prissaldet paa de Varer, der medvirker til at bestemme Lønningsniveauet, vel i Engros-Handelen er foregaaet omtrent sammen med Valutaudviklingen, hvilket viser, at Lagrene har været udtømt, men derimod ikke er foregaaet med samme Hastig-